

Hosea 13

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 هنگامی که افرایم به لرزه سخن گفت، خویشتن را در اسرائیل مرتفع نمود؛ اما چون در امر بعل مجرم شد، بمرد.
- 2 و الا ن گناهان می‌افزایند و از نقره خود بتهای ریخته شده و تماثیل موافق عقل خود می‌سازند که همه آنها عمل صنعتگران می‌باشد و درباره آنها می‌گویند که اشخاصی که قربانی می‌گذرانند گوساله‌ها را ببوسند.
- 3 بنابراین، ایشان مثل ابرهای صبح و مانند شب‌نمی که بزودی می‌گذرد، هستند. و مثل کاه که از خرمن پراکنده شود و مانند دود که از روزن برآید.
- 4 اما من از زمین مصر (تا حال) یهوه خدای تو هستم و غیر از من خدای دیگر را نمی‌شناسی و سوای من نجات‌دهنده‌ای نیست.
- 5 من تو را در بیابان در زمین بسیار خشک شناختم.
- 6 چون چریدند، سیر شدند و چون سیر شدند، دل ایشان مغرور گردید و از این جهت مرا فراموش کردند.
- 7 پس من برای ایشان مثل شیر خواهم بود و مانند پلنگ به سر راه در کمین خواهم نشست.
- 8 و مثل خرسی که بچه‌هایش را از وی ربوده باشد، برایشان حمله خواهم آورد و پرده دل ایشان را خواهم درید و مثل شیر ایشان را در آنجا خواهم خورد و حیوانات صحرا ایشان را خواهند درید.
- 9 ای اسرائیل هلاک شدی، اما معاونت تو با من است.
- 10 الا ن پادشاه تو کجاست تا تو را در تمامی شهرهایت معاونت کند و داورانت (کجایند) که درباره آنها گفתי پادشاه و سروران به من بده؟
- 11 از غضب خود، پادشاهی به تو دادم و از خشم خویش او را برداشتم.
- 12 عصیان افرایم بسته شده و گناه او مخزون گردیده است.
- 13 دردهای زه مثل زنی که می‌زاید بر وی آمده است و او پسری نادانشمند است زیرا در وقتش، در جای تولد فرزندان نمی‌ایستد.
- 14 من ایشان را از دست هاویه فدیه خواهم داد و ایشان را از موت نجات خواهم بخشید. ای موت ضربات تو کجاست و ای هاویه هلاکت تو کجا است؟ پشیمانی از چشمان من مستور شده است.
- 15 اگر چه در میان برادرانش ثمر آورد، اما باد شرقی می‌وزد و باد خداوند از بیابان برمی‌آید و منبع او خشک می‌گردد و چشمه‌اش می‌خشکد و او گنج تمامی اسباب نفیسه وی را تاراج می‌نماید.
- 16 سامره متحمل گناه خود خواهد شد، زیرا به خدای خود فتنه انگیزته است. ایشان به شمشیر خواهند افتاد و اطفال ایشان خرد و زنان حامله ایشان شکم دریده خواهند شد.

